

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An Abbatissa, vel Priorissa possit suarum monialium vota irritare, aut
in iis dispensare?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

ferre nequeat, sed latè sumitur, & improprie, pro simplici scilicet præcepto, ne celebrent, & muneris sui actus exercent; ut colligitur ex *C. dilecta* citt. ubi ejusmodi suspensiones *salutaria monita*, & *mandata* vocantur.

Neque illa Clericorum institutio est proprie dicta seu autoritativa, per quam scilicet hujusmodi Clericis conferatur animarum cura, cum hanc nequeat dare Abbatisa, sed est tantum collatio tituli, & possessionis.

§ 18 Ad 2. Q. respondet Palao *tr. 15. D. 2. pun. 8.* cum Azorio & aliis, Abbatisam ea sola Monialium suarum vota irritare posse, quæ domesticæ gubernationi obesse possunt; quia licet per votum obedientiæ Moniales Abbatisis, & Priorissis suis non minus subjiciantur, quam Abbatibus, & cæteris Superioribus suis subjiciantur cæteri Religiosi; nullam tamen aliam in Moniales suas potestatem habent, nisi domesticam, & politicam & in ordine ad temporale bonum domus, & familiæ hoc ipso, quod careant jurisdictione Ecclesiastica; ergo solum irritare poterunt ea vota, quæ gubernationem domesticam concernunt. Huic probabili sententiæ favent etiam *Wistn. tit. 34. de voto n. 8.* & *Schmalzgr. hinc §. 3. n. 86.*

§ 19 Nihilominus probabilior videtur, & doctrinæ in primo Q. tra-

ditæ conformior aliorum sententia, qui Abbatisis, & Priorissis eam potestatem in ordine ad irritanda vota concedunt, quam habent Prælati comparatione Religiosorum, quam sententiam tradunt, ac tuentur Suarez *l. 6. c. 7. in fin. Sayr. in Clav. Regia l. 6. c. 10. Less. l. 2. c. 40. dub. 18. Sanch. tom. 1. p. 2. l. 4. c. 33. Bonacin. de præcept. Decal. D. 4. q. 2. pun. 7. §. 2. n. 25. vers. Adde quarto. Lezana tom. 1. p. 1. c. 16.* aliique. Ratio est 1, quia quamvis Abbatisa, seu Priorissa nequeat dispensare in votis Monialium eò, quod careat jurisdictione Ecclesiastica, non tamen sequitur, eas non posse vota irritare; quia irritare vota non pertinet ad Ecclesiasticam Autoritatem, sed directè spectat ad potestatem dominativam, seu quasi dominativam; Unde non minorem potestatem habere debet Abbatisa in actus Monialium, quam mater tuatrix impuberum. 2. Quia votum Obedientiæ ipsi emittitur, sicut aliis Prælati, vi cujus potestatem habet præcipiendi, & Moniales vi illius pendere debent ex ipsius nutu, & voluntate; ut adeò sufficiat hæc ratio obedientiæ Religiosæ ad impediendam firmitatem voti, sicuti ratione subjectionis, & obedientiæ sufficit in Religioso, qui idcirco sine superioris sui consensu nihil firmiter votare potest, quin ab isto revocari valeat. Accedit, quod Abbatisæ, & Priorissæ possint Monialibus sibi subjectis, spiritualia præ-

præcepta, & ad finem spiritualemente imponere, eaque præcipere, quæ secundum Religionis Constitutiones directioni, & spirituali profectui Monialium conveniunt, ut patet ex dictis ad primum Q. ut adeo earum potestas non sit duntaxat domestica, & politica: Unde non videntur satis convenienter loqui, qui priorem doctrinam admittunt, & respuunt hanc posteriorem. Dispensare tamen cum Monialibus Novitiis, vel professis non possunt Abbatissæ ob rationem insinuatam, prout docent Sotus Reginald. Less. Suarez, Sanch. & alii.

520 Ad 3. Q. Membrum 1. R. non videri, cur Episcopus auctoritate propria ad spiritualemente talis Monialis consolationem concedere nequeat Confessarium prudentem, & pium, qui in eo articulo morienti assistat; si enim aliquid obstat, in eo casu, esset lex clausuræ; hæc autem non obstat, quia ratione necessitatis, & utilitatis spiritualis Monialis morituræ potest in ea dispensari; cum enim Episcopus licite possit concedere Confessarium extraordinarium alicui Moniali particulari, non obstante Decreto Sacre Congregationis, quod adducit Gavantus verb. *Monialium cura spiritualis*, cum illud Decretum procedat de una designatione pro pluribus vicibus, ut observat Diana cum aliis in *Sum. verb. Prælati Regulares n. 43.* à fortiori dispensari poterit, aut debet in casuposito,

cum magis urgeat necessitas, & utilitas spiritualis Monialis morientis, quam sanæ, & bene valentis. Ut notat Passerinus *tom. 2. de Statu, q. 187. a. 1. n. 921.* Et ita apud Pellizar. *in trati. de Monial. c. 10. S. 3.* practicum fuit Romæ à Cardin. Bellarmino, dum erat Protector Monasterii Sanctæ Marthæ, & post illum ab aliis Cardinalibus ejusdem Monasterii Protectoribus.

Ad 2. Q. 3. Membrum, an quivis 521 Confessarius ab Ordinario approbatus excipere possit Confessiones Monialium tempore Jubilæi sine expressa Episcopi licentia, respondet Bonacina affirmativè de *Sacram. D. 5. q. 7. pun. 4. §. 1.* Sed contrarium absolutè dicendum, tenendumque est; quia etiam Confessariis prohibitum est accedere ad Monialium Monasteria, & consequenter dum Pontifex Jubilæum publicat, non intendit jurisdictionem conferre sacerdotibus impedimentum habentibus, nisi id exprimat. Præterea juxta Constitutionem Greg. XV. quæ incipit, *Inscrutabili*, Confessarius Monialium specialiter ab Ordinario approbari debet, & Sacra Congregatio apud Lezanam *tom. 1. p. 1. c. 25. n. 46.* declaravit; Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum sæcularium audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiendas Monialium sibi subditarum Confessiones